

Spioner ikke bleve sendte ud uden netop for at opretholde Disciplinen i Befolkningen, ved jeg ikke, hvad de i det Hele taget bleve sendte ud for. Det Samme gjør sig gjældende hos Politimyndighederne. Der afholdes saa at sige ikke et socialdemokratisk Møde, uden at de ogsaa sende deres Spioner. Hvorfor sende de dem? Fordi de — som jeg antager — gaa ud fra den Forudsætning, at de ville opretholde Disciplinen i Samfundet. Skjøndt jeg ikke kender stort til det Spionssystem, som den høitærede Krigsminister taler om, er det nu min Mening, som ganske vist kommer i Modstrid med Krigsministerens, at det netop er til Gavn for Disciplinen i Armeen. Men fordi man finder sig foranlediget til at betragte Uddannelsen af Soldaterne, fordi man interesserer sig derfor, behøver man jo forøvrigt ikke at blive benævnt Spion. Hvem er det af Militæretaten, der ikke synes om, at Folk staa og betragte Soldaterne, naar de ere til Øvelse? Er det de Menige eller er det Officererne? Jeg har aldrig hørt, at de menige Mænd have klaget over, at der var Folk, som betragtede dem, naar de exercerede; men jeg har ofte hørt det fra de militære Befalingsmænd. De ere endogsaa saa bange for, at Folk skulle betragte Exercitsen, at de søge, hvor som helst de kunne komme til det, at dække sig paa en eller anden Maade. Jeg har ikke saa sjældent, skjøndt det aldrig har været, fordi jeg har ment at ville spionere, overværet militære Øvelser, og jeg har i mit stille Sind harnet mig over den Maade, hvorpaa mange Officerer og Underofficerer have behandlet de Menige, men det mest Karakteristiske ved denne Sag er, at disse Herrer Officerer have følt det lige saa godt som de, der stod og betragtede dem. De have trukket sig tilbage, søgt at dække sig bag ved Træer eller Planteværker eller Andet, og hvad har Grunden været dertil? Ganske simpelt den, at de have følt, at den Behandlingsmaade, de have viist overfor de menige Mænd, og som vi, der tilfældigvis betragtede det, harnedes over, var i højeste Grad urigtig, ellers var der ingen Grund til at skjule sig. Jeg har en ganske anden Opfattelse af dette Spionssystem, skjøndt jeg ikke onsker, det skal kaldes saaledes. Jeg vil netop ønske, at Landets Borgere vilde have lidt mere Tid til at undersøge, hvorledes vore Soldater bleve behandledes; men det er meget rigtigt, som en æret Taler har udtalt, at der var intet System eller intet Ministerium, der saaledes onsker at virke i det skjulte, som netop Tilfældet er, naar Soldaternes Uddannelse skal foregaa. Man luf-

ter Dørene omhyggeligt, man sætter Vagt for Dørene, for at ingen Civile skulle vove at kaste profane Blikke derind. Man søger paa alle Maader at undgaa, at civile Folk skulle komme til at se, hvorledes Soldaterne blive behandledes, og hvorledes de blive tiltalte. Tror den høitærede Krigsminister, at mange af vort Lands brave Sønner, som uddandre her fra Landet, alene gjøre det, fordi de ere bange for at være Soldater? Nei det er, fordi der blandt de unge Mænd, der skulle være Soldater, er en Følelse af, at Behandlingen er ikke nær saa human, som den burde være. Nu ved jeg meget godt og kender saa godt af Erfaring, at man siger: ja, en Soldat skal behandles med Stræng-
 hed; men vi have i Dag hørt af den høitærede Krigsministers egen Mund, at det er ikke med tørre Hug, at Soldaten skal behandles, thi det ødelægger Disciplinen, men at der er mange andre Maader at straffe Soldaten paa, som ere mere virksomme end tørre Hug. Jeg vil for mit personlige Vedkommende staa fast, og jeg vil ønske, at det maatte blive gjort gjældende, thi det har mere Betydning end Mange tro, at det System, som den høitærede Krigsminister er bange for skal staa Disciplinen, maa trænge sig mere og mere frem, og forsaavidt er jeg enig i, at det, at en saadan Forespørgsel fremkommer i Folkethinget, fremkalder en passende Disciplin. Det gjør rigtig godt ude i Befolkningen, og dersom Noget har gjort det ærede Medlem fra Ribe (Buss) populær blandt Bondebefolkningen, saa er det dette, at det er ham, der har bragt disse Sager frem her. Det er Noget, Folk kunne forstaa; de føle alle sammen, hvor mange Ubegiveligheder det kan volde, og de føle, at det kan ikke gaa an at gaa frem paa den Maade, den høitærede Minister vil have, at henvende sig til Afdelingerne; nei, jeg er glad for den Udtalelse af det ærede Medlem fra Ribe (Buss), at han vil ikke gaa frem paa den Maade; thi paa den Maade bliver Sagen gjemt, men her bliver den hørt og bag efter læst, og saa faae ogsaa Officererne Noget at høre derom. Officererne ville saa maasse sige, at de bryde sig ikke om, hvad de faac at høre, men det er en Spionering, for at jeg skal bibeholde det Udtryk, at det kommer offentlig frem her. Men det vil gavne den militære Disciplin, som jeg ogsaa holder paa, at der er Mange, der blive bekendte med, hvorledes Soldaterne blive uddannede, og at der er dem, som gjøre sig til Soldaternes Talsmænd, saa at de kunne vide, at der dog er eet Sted, hvor deres Sag kan blive forsparet.